

Na revizijsko pritožbo tožiteljice je najvišje sodišče z odločbo z dné 12. maja 1891 št. 6322 višjesodno razsodbo potrdilo in sicer nanašaje se na dobre višjesodne razloge, katerih revizija ni pöbila, potem pa tudi iz nadaljnjega razloga, da toženec ni samo zato, ker mu tožiteljica ni navedla pravnega naslova, na kateri je upirala svoje lastninske zahteve, imel nikakega povoda, da bi te lastninske zahteve pripoznal pred ekscindovalno tožbo brez ovinkov in pogojev, ampak povoda gotovo tudi ni imel, ker je tožiteljica zahtevala v svojem pismu lastnine vseh zarubljenih predmetov, v poznejšnji ekscindovalni tožbi pa se ta zahteva nikakor ne razteza na vse, v eksekucijo vzete predmete.

g) Ničnostna pritožba gledé krajevne nepristojnosti v malotnem postopanju je nedopustna.

V malosti Janeza D. proti Jožefu P. zaradi 5 gl. s prp. je višje dež. sodišče v Gradci toženčevo pritožbo zoper razsodbo z dne 26. marcija 1892, št. 1974 z naredbo z dné 20. aprila 1892, št. 3984 zavrglo kot neutemeljeno, kajti: Ničnostna pritožba opira se na § 78, št. 2 mal. post., češ da je razsodbo izreklo nepristojno sodišče. Toda iz nanašanja na §§ 1.—7. v drugemu odstavku §-a 78. izhaja jasno, da velja ta ničnostni razlog le tedaj, kadar je bilo razsojajoče malotno sodišče stvarno nepristojno, dočim odločbe glede krajevne pristojnosti s tem ničnostnim razlogom ni moči izpodbijati, ker je ta odločba del sodniške judikature.

Iz upravne prakse.

K pristojnosti samoupravnih oblastev za odločevanje, je li pot javni, občinski pot.

Upravno sodišče je z razsodbo z dné 28. aprila 1892, št. 1391 na pritožbo občine S. odločbo deželnega odbora v Gradci z dné 30. aprila 1891 št. 7306 razveljavilo po smislu §-a 7. zakona z dné 22. oktobra 1875, št. 36 ex 1876 drž. zak.

Razlogi.

Občinski zastop S.-ski je s sklepom z dne 13. novembra 1890. l. vozni pot, ki drži po gozdni, grajščini Br.-ški lastni parceli št. 1067 in čez most, leta 1889 po grapi P.-ško-Br.-ške okrajne ceste postavljeni, in ki je najkrajša zveza med seliščem S. in omenjeno okrajno cesto, proglasil javnim občinskim potom.

Na rekurz grajščaka Ignacija grofa A. je pa okrajni odbor Br.-ški z odločbo z dne 15. februarja 1891, št. 395 spoznal, da je ta vozni pot zaseben, k grajščini Br.-ški spadajoč pot; ukazal je, naj se most, ki je čez okrajno-cestno grapo postavljen in se za lastnino občinsko smatra, odstrani, in odkazal je občino S.-sko gledé morebitnih, do sorabe zadevnega voznega pota pridobljenih služnostnih pravic na pravdni pot.

To odločbo je v višji stopnji štajerski deželni odbor s tusodno pobijanim ukazom z dne 30. aprila 1891, št. 7306 razveljavil, češ, Ignacij grof A. taji obstoj pota, držečega čez gozdno parcelo št. 1067, in trdi, da je dotična zemlja njegova neobremenjena last, po tem pa samoupravna oblastva po §-u 22. zakona z dne 9. januarja 1870, dež. zak. št. 20 niso pristojna, da odločujejo ta spor.

Odločba deželnega odbora temelji na nazoru, da po §-u 22., odst. 2. štajerskega dež. zakona z dne 9. januarja 1890. dež. zak. št. 20 samoupravna oblastva tedaj niso pristojna odločevati, je li pot ali cesta občinski pot (izvzemši začasno naredbo po §-u 22. odst. 3.), kedar trdi kaka stranka do takega pota pravice iz zasebnopravnega naslova. Ta nazor se pa upravnemu sodišču po zadevnih zakonovih določilih v njih zvezi utemeljen ni videl. Kajti po §-u 24., št. 3 občinskega reda gledati je občinam, oziroma višjim samoupravnim oblastvom na to, da se vzdržujejo občinski poti; torej gré v sporih tudi tem oblastvom določati, je li kaka zemlja namenjena javnemu prometu, in eventualno jim je skrbeti tudi za to, da se tak javni pot ne odtegne temu namenu. Temu odgovarja tudi določba §-a 22. odst. 2. zakona z dne 9. januarja 1870. l., katera odkazuje sklepanje o tem, je li pot ali cesta občinski pot, redno občinskemu odboru, po pritožbi pa višjim samoupravnim stopnjam. Določbo, ki tu izjemlje oni slučaj, kedar se opira stavljena zahteva na zasebno-praven naslov, je le tedaj uporabljati, kedar kakega občila kot občinskega pota občina zá-se ne zahteva po občinskem redu (§ 24., št. 3), oziroma cestnih zakonih (z dne

23. junija 1866 § 3. in z dné 9. januarija 1870, § 22. odst. 1.), nego iz zasebno-pravnega naslova, sosebno naslova lastnine zemljišča ali naslova služnosti, ne pa tedaj, kedar stavljajo druge stranko občini nasproti kako zasebno-pravno zahtevo, ker je sodiščem razsojati le zasebne pravice, nikdar pa javno-pravnega vprašanja, je li kak pot občinski pot, in ker se ne bi nikdar doseglo konečne razsodbe, če bi v takih slučajih ne smela sklepati samoupravna oblastva. Razume se ob sebi, da take, za vzdržanje prometa ukrenjene naredbe samoupravnih oblastev ne mogo vničiti morebitnih zasebnih pravic drugih oseb; le-te bi se sodno dognale in bi potem na način, položaju primeren (odškodovanjem) lahko prišle do veljave. V le-tem slučaju šlo je za vprašanje, sporno med občino S.-sko in grofom Ignacijem A. kot posestnikom grajščine Br.-ške, je li začetkom omenjeni vozni pot občinski pot. Ker po smislu prejšnjega razmotrivanja lastninske zahteve, katere je stavil grof A, ne mogo izključevati pristojnosti samoupravnih oblastev za odločevanje po §.u 22. zakona z dné 9. januarija 1870, dež. zak. št. 20, je izrek deželnega odbora, da gré to reč sodnim potem dognati, po zakonu neutemeljen. Nego deželnemu odboru je bilo na rekurz občine zoper odločbo okrajnega odbora takoj stvarno spoznati, oziroma, če bi mislil, da dosedanje poizvedbe ne pojašnjujejo dovolj javnosti prometa, ukazati, naj se dopolnijo.

Književna poročila.

Mjesečnik pravničkoga društva v Zagrebu prinaša v 7. br. za julij mesec naslednji razpravi: Pravno-povestni podatci o Turopolju. Napisao dr. Š. pl. Bresztyensky. (Nastavak.) — „Reformatio in peius“ u mandatnom postopku. Piše dr. Ogorelica (Svršetak.) —

Das italienische Strafgesetzbuch vom 30. Juni 1889. Vergleichende Skizze von Dr. Adalbert Gertscher.

Pod tem naslovom jel je v „Ger.-Zeitg.“ št. 23. priobčevati znani ta pisatelj primerjanja novega italijanskega kazenskega zakonika z načrtom našega kaz. zakonika. Ker ta primerjajoča razprava podaje mnogo zanimivega, opozarjamo nánjo naše čitatelje.

Прабник, лист за прабие и дрѣабне науке, svezka 4, april 1892 prinaša: Prirodni podmet medjunarodnoga prava (načelo narodnosti). Pristupno predavanje iz medjunarodnoga prava, držano 15. veljače t. g. u dvorani velike škole, po dru. Mil. R. Vesniću, honorarnom profesoru